

И чакамъ да прѣскочѣ граница гробовна
И да се отървѣ отъ туй старинно зло! . .
Отдавна слушамъ въ себе тѣзи пѣсень двойна

III.

Manjas d'aise lou pan d'amour;
Se n'en manjo pas chasque jour!

(Прованцалска пѣсень).

Отдавна-Прѣминѣло.

Като свѣткѣвици въ небето на Гвинея,
Кат' свѣтли божества въ Индийска Епопея,

Прѣзъ младитѣ ми дни

Прѣминѣхъ жени

Една отъ друга по-прѣкрасни,

Обични, миловидни, нѣжни,

Хороиграчки любострастни,

Ефирни нимфи, бѣлоснѣжни; —

Прѣминѣхъ, изчезнѣхъ, уви!

Кат' веселитѣ пролѣтни мѣлви!

*
* * *

Като видѣния въ сѣня на Оссияна,

Като вълни скоропрѣходни въ Океана,

Прѣзъ младитѣ ми дни

Прѣминѣхъ жени

Една отъ друга по-приятни,

Обвити въ прѣлестъ, пълни съ блазни,

Магѣснички съсъ кѣдри златни,

Невѣсти легки, тънкоснажни; —

Прѣминѣхъ, изчезнѣхъ, уви!

Кат' веселитѣ пролѣтни мѣлви!

*
* * *

Кѣдъ сте вий сега, о сжщества химерни, —

На минѣлото ми о Музи ефемерни? . .